

[Forsvarsministeren.]

Landsting, man nu vil misbruge, et Landsting, hvor man sidder med et Mindretal, hvor man, i Kraft af Privilegierne, mener at kunne opretholde en Ordning af den Art.

Jeg kan huske Ordene fra den Gang, jeg kan erindre, hvorledes man sagde, at dette at opretholde almindelig Værnepligt, imod et Flertal af Befolkningen at tvinge Ungdommen til Militærvæsenet, det er noget, som aldeles ikke lader sig opretholde.

Men alt dette rammer i Dag Partiet Venstre, der fuldkommen bryder med hele sin Fortid. Ved de to Landstingsvalg, der har valgt det nuværende Landsting, havde Socialdemokratiet 98 000 Stemmer mere end Venstre; men Venstre har et Mandat mere end vi i Landstinget takket være Privilegierne, som Venstre betingede sig, da vi i 1915 fik Grundlovsændringen. Det er et Mindretal af Vælgerne baade til Folketing og til Landsting, der misbruger Privilegierne, ganske som i 80erne, da Venstre brugte saa stærke Ord overfor Højre.

Man er naaet til nu ikke en Gang at have en Forsvarsvillie ude i Befolkningen bag sig, der er ingen Interesse for Forsvars-sagen, det viser alle Møder. Desuagtet opretholder Venstre sit gamle Standpunkt. Men det vil gaa Venstre med dets Standpunkt, som det gik Højre i 80erne og senere, at en skønne Dag var man i den Grad decimeret, at man maatte kapitulere, ja, en skønne Dag var det endog to Højremænd, der tog Initiativet til at faa Landstinget omdannet.

Jeg vil derfor slutte med at anbefale de Herrer noget, som en Venstremand tidligere anbefalede; det var J. C. Christensen.

Da der var nogle Venstremænd, der havde brudt med deres Fortid, gav han dem et Raad; han sagde: Gaa op i jeres Gruppeværelse og hold en Aftensang over et bibelsk Ord, for det passer paa de Herrer: Hunden vender sig mod sit eget Spy. Jeg tror, det passer paa Venstre i Dag.

J. P. Larsen: Jeg har kun et Par ganske korte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Pürschel, der jo bærede mig med en af sine kendte spøgefulde, tillige alvorfulde og ogsaa værdige Bemærkninger i Anledning af mine Udtalelser om de saakaldte frivillige Korps. Dette

Spørgsmaal har vi jo før talt om, og jeg er vel bekendt med det ærede Medlems Syn paa, Begejstring for og Tiltro til Fortræffeligheden af disse Korps og deres glørværdige Historie, som jeg altsaa ikke skal komme ind paa af Grunde, som jeg har nævnt.

Men naar det ærede Medlem saa bruger det Udtryk, at min Kritik har været milevidt under, hvad en dansk Parlamentariker bør tillade sig, saa maa jeg sige, at „milevidt under“ er jo ikke saa ganske lidt, men jeg søger alligevel efter Beviset og Dokumentationen for Rigtigheden af denne Paastand. Den skulde dog vel ikke med nogen Grund kunne udledes af min Henvi-sning til, hvad frivillige Korps i andre Lande har præsteret, og hvad saadanne Korps kan udvikle sig til. Jeg formoder, at man med disse Korps i andre Lande heller ikke oprindeligt har tænkt sig andet, end hvad man har tænkt sig med disse danske Korps; men alting kan jo udvikle sig, Forholdene kan ændre baade Korps og Mennesker, og det er det, der er sket.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel kan naturligvis svare for det Korps, som han selv, som han siger, har den Ære at tilhøre — denne Paastand er rigtig, jeg har haft Lejlighed til at se et smukt Billede, hvor det ærede Medlem var med i dette Korps — men det ærede Medlem kan kun svare for *dette* Korps; han kan ikke svare for, hvad der kan ske med nye Korps, der oprettes, derom kan han intet vide. Og saadanne Korps kan meget vel oprettes, uden at de behøver at have Tilknytning til Hæren eller være til Nytte for den. Der er ikke noget i dansk Lovgivning, der forbyder dette. Men det er et saadant Forbud, vi tilsigter med vort Forslag, og med eller uden det ærede Medlems Tilladelse bliver vort Parti fremdeles ved at have den Anskuelse, at frivillige Korps har man ingen Brug for, det bør til enhver Tid være den lovgivende Forsamling, der bestemmer, hvilke Ordenskorps man skal have, og hvilket Omfang de skal have; derom er vi for øvrigt ogsaa enige.

Adressen fra Universitetet, som det ærede Medlem nævnte, kan jeg vist passende lade ligge. Det ærede Medlem betegnede denne Adresse som løgnagtig; jeg har jo ingen Andel i den, og det maa jeg overlade til den paagældende Professor at